

[Lone Dybkjær]

sammenhæng, om den konference, som jeg har forstået på Weekendavisen fra den 8.-14. november 1985 at vi skulle have her i landet på et eller andet tidspunkt. Og også om det handlingsprogram, der er ved at blive udarbejdet til regeringen på dette felt, og som jeg forstår skulle være færdigt senest 1. februar 1986; jeg ved ikke, om det er blevet færdigt, men ellers er det vel ved at være det.

Der tales dér om, at vi skal investere 1,5 mia kr. i hele bioteknologiprogrammet, ligesom vi gjorde i det informationsteknologiske handlingsprogram, og jeg synes godt, at vi måske allerede nu kunne have berørt nogle af de ting, der skal indgå i et sådant program.

Under alle omstændigheder – da det sikkert ikke er miljøministerens område – vil jeg gerne bede miljøministeren bære videre til sin kollega, hvis det er industriministeren, at vi denne gang får programmet frem i form af et beslutningsforslag, sådan at vi kan få en mere dybtgående debat, end vi fik om informationsteknologiprogrammet. Det, der var karakteristisk for det program, var jo, at vi havde en enkelt lille redegørelsesdebat her i Folketinget og så i forbindelse med et helt andet lovforslag i ad hoc-udvalget for teknologi tog en større runde om, hvordan det gik med det program, hvem der bestemte hvad, hvem der sad i hvilke komiteer osv. Men det var egentlig en utilfredsstillende form, så hvis miljøministeren vil bære videre til sin kollega eller til regeringen i almindelighed, at det ville være godt at få dette frem som et beslutningsforslag, ville jeg være glad. Jeg synes, det er ret vigtigt, at vi får drøftet nøje, hvilke retningslinjer dette arbejde skal gå efter.

Om den foreslåede dagsorden vil jeg sige, at jeg også synes, at den er o.k., for så vidt som jeg jo altså selv er gået med på den. Jeg vil dog godt sige nærmest for historiens skyld, at jeg godt kunne have levet med, at man måske ikke på nuværende tidspunkt havde grebet fuldstændig detaljeret til lovgivning, men i stedet for havde nøjedes med at føre en meget nøje kontrol med udviklingen, en individuel stillingtagen til ansøgninger og selvfølgelig en obligatorisk registrering af forsøg m.v. inden for dette felt, inden vi satte en detaljeret lovgivning i gang. Med andre ord synes jeg, at man måske burde have overvejet i stedet – det har der altså

ikke været en generel stemning for her i Folketinget, og derfor har jeg også frafaldet mine tanker på dette felt – at fremlægge et principbeslutningsforslag på dette felt, hvori man havde angivet nogle hovedretningslinjer for, hvor man ville sætte ind, og nogle af de ting, der indgår i dagsordenen, kunne da også være indgået i det.

Når jeg siger dette, er det af to grunde. For det første fordi vi står ved begyndelsen af en udvikling, og dér synes jeg måske det kan være meget nyttigt, at vi holder os til de overordnede retningslinjer og ikke forfalder til lovgivningsdetaljer, og for det andet fordi det jo altså er tværgående problemer.

Jeg tror altså ikke, at man, hvis man havde taget stilling fra sag til sag, så havde mistet overblikket, sådan som ministeren siger. Tværtimod synes jeg, at man, hvis man havde gjort det efter min model, måske i højere grad kunne have koncentreret sig om det overordnede i stedet for at falde ned i nogle lovgivningsdetaljer med det samme. Det tværgående skal jeg vende tilbage til om et øjeblik. Jeg kan godt se problemerne med de to virksomheder. Jeg kan også godt se det ikke særlig sympatiske i, at man skal ansøge efter lov om forurenende virksomhed og den slags ting, men jeg synes godt, man kunne have overvejet et principbeslutningsforslag i stedet for, også fordi vi i den forespørgselsdebat, vi har her i dag, faktisk slet ikke får inddraget nogen af erfaringerne fra udlandet, som jo også er der løbende, og hvor man på nogle felter er længere end os. Men o.k., det bliver altså en detaljeret lovgivning, og det skal der selvfølgelig også til under en eller anden form.

Men så vil jeg godt spørge, om man ikke, når vi nu skal have en sådan mere detaljeret lovgivning – og som jeg altså også accepterede at der er et flertal for, og dermed så også synes at jeg vil støtte, fordi jeg synes, det er vigtigt, at der gøres noget – i hvert fald kunne vurdere ekspertisen på en lidt anden måde, end vi sædvanligvis vurderer ekspertise, sådan at man ikke bare siger, at nu skal der altså ansættes sådan og sådan for at administrere den lov osv., men at vi får en lidt bredere debat om, hvad det egentlig er, vi har brug for at få opbygget. Det kunne også være sådan, at man i sine ansættelsesbetingelser markerede, at det er et udviklingsområde, altså et dynamisk område, og at det kræver